

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illustrium Virorum Poemata

Amstelodami, 1672

Planctus In Funere Alexandri VII. Pont. Opt. Max.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11215

At mihi prorumpens turbabat viscera bilis.
 Tandem compositis magno molimine stratis
 Expediunt scopas: mediis quid noctibus ædes
 Verritis? exclamo; sic fas est, hospita lentâ
 Voce refert, mundis laribus proceres decet uti.
 Densa pavimento nubes it in aëra tetri
 Pulveris, hæc nares atque ora oculosque manebat
 Mundities tortura meos. O denique dulcis
 Post mala tantâ quies! O blanda insomnia Tybur,
 Et juga Telegoni, & Triviæ nemus, Itala Tempe,
 Albanosque lacus, & dulcem ante omnia Romam!
 Mox & ALEXANDRUM referentia, qualis in alto
 Conspicuus folio pedibus devota ferentes
 Oscula, & imperium majestatemque trementes
 Christicolas blando alloquio vultuque sereno
 Excipit, & voces facili bibit aure precantùm.
 Ludite tam dulci me semper imagine noctes,
 Dum procul Italiâ, procul Urbe Urbisque Parente,
 Westphalicæ sedes me cauponæque tenebunt.

P L A N C T U S

I N F U N E R E

A L E X A N D R I VII.
P O N T. O P T. M A X.

Q Ualis in molli periturus herba,
 Fata cùm claudent oculos, iterque
 Vocis, extremas olor ad querelas
 Ora resolvit,

Qua-

Qualis & fluxos recinens amores
 Ipsa flevisti miserante Lesbo,
 Ultimum posthac tacitura Sappho
 Incipe carmen.

Occidit, (crebri perimunt in ore
 Verba singultus, geminoque falsæ
 Fonte labentes, nivis instar, undæ,
 Vere solutæ:)

Occidit Mundi Pater Imperique
 Maximi custos, decus omne blandis
 Lesbidum chordis, cytharæ voluptas
 Unica nostræ.

Impares Musæ, (nisi docta vobis
 Additur Sappho) lyricique Vates
 Quotquot atratum canitis per orbem
 Jungite questus.

Ah! ALEXANDER, tua quò recessit
 Candidi vultus nitido decori
 Mixta majestas, oculisque vibrans
 Fulgor acutis?

Læta quò frontis species amaris
 Imperi nunquam violata curis,
 Par & Orphæis fidibus beatæ
 Gratia linguæ?

Quò pium, constans, placidumque pectus
 Pluribus dignum dare jura Mundis,
 Et simul Musis & Apollini gra-
 tissima sedes?

Ultimæ lugent tua fata gentes,
 Frigida longè positæ sub Arcto,
 Quæque flammantis propiore solis
 Axe calescunt.

Flens

JOANNIS ROTGERI TORCKII. 333

Flens & æternæ monumenta famæ,
Urbis Augustæ decora alta, priscas
Cæsarum moles imitata divûm

Sacra tropæa.

Ipsa te pestis procul effugata,
Et fames, & Mars, & amicus auri
Ambitus Ditis reverentur imi è

Sede profunda.

Ah ALEXANDER mea lux! quid ultra
Nostra testudo sua fila tendet?

Auribus blandi quibus obloquentur
Carmina nervi?

Viximus dulces cytharæ, supremus
Barbiton rumpat dolor, ut vorantes
Pallidos artus & inane corpus

Augeat ignes.

A D

F E R D I N A N D U M

*Episcopum & Principem Paderbornensem,
Coadjutorem Monasteriensem, &c.*

O D E

De Driburgi deliciis & sua Celsitudinis laudibus.

TEutonum saltus, acidasque nostræ
Fontium venas repetunt Camœnæ,
Et per umbrosos nemorum recessus
Frigora captant,

Tin-